

**12-річна Дарина
вдавала із себе мертву,
щоб не добили рашисти**

с. 2

Фото із сайту i.ytimg.com.

**Загарбники руйнують Святогірську
лавру та вбивають монахів – с.2**

Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

8 червня 2022 року №21 (234) Ціна 7 грн

● ТАКИЙ ВІН — «РУСЬКИЙ МІР»

Колаж газети «Волинь».

Полонені льотчики згадують, що кожен допит починався з путінської пропаганди про те, що Україну придумав Ленін.

Якщо є пекло на землі, то це Курське сізо: пілот ЗСУ розповів, як виживав у полоні

Співробітники подібних російських установ професійно «ламають» людей

Василь КІТ

На початку березня двоє українських пілотів — Іван Пепеляшко й Олексій Чиж, — які боронили Київ, потрапили у полон. Чоловіки понад місяць виживали у російському сізо. Наразі обидва проходять лікування в київському госпіталі. Про поневіряння полонених пілотів Пепеляшко розповідає

**Є місце, звідки, напевно,
не чути молитов —
з цього підземелля.**

за двоє, оскільки Чиж на момент розмови з журналістами «Нового времени» був ще слабкий після операції.

Окупанти збили вертоліт, у якому були Пепеляшко та Чиж, 8 березня. Льот-

чики отримали важкі поранення. Третій член їхнього екіпажу загинув. Росіяни надали їм медичну допомогу та вивезли на ворожу територію. Згодом бранці опинилися у Курському сізо. Як розповіли чоловіки, у день прийому працівники установи позабирали у полонених усі речі, аж до хрестиків. «Здесь Бога нет», — говорили у в'язниці. А згодом і доводили це переконливими методами. «Я не хочу казати таких гучних слів, але мені здається: якщо є пекло на землі, то це Курське сізо. Я завжди думав, що Бог є всюди. Усе бачить і все чує. Але є місце, звідки, напевно, не чути молитов — з цього підземелля», — сказав Іван.

Закінчення на с. 3

● РЕАЛІЇ

Фото із сайту tsn.ua.

Під канонаду вибухів і переляканих поглядів старших дочок Олексій уперше узяв на руки свого новонародженого сина.

**Чоловік прийняв
пологи у дружини
за допомогою
YouTube, бо лікарню
розбомбили**

Читайте про це на с. 8

● ХОРОБРІ СЕРЦЯ

Фото із сайту segodnya.ua.

На іменинах, які Олексій відсвяткував у лікарні після ампутації, він заспокоював своїх друзів: «Усе добре, попереду багато роботи. Життя триває».

**Доброволець
з Білорусі втратив
ногу, але знову
рветься на передову**

Читайте про це на с. 5

● КОЗАЦЬКОГО РОДУ

Фото із сайту umoloda.kyiv.ua.

Викладачка історії з Житомирської області Любов Плаксюк вступила до лав Збройних сил у 2016 році.

**Колишня вчителька
стала першою
жінкою в ЗСУ,
яка очолила
артилерійський
підрозділ**

Читайте про це на с. 7

Фото із сайту by.tribuna.com.

Найкращі сини та доньки країни кладуть голови, щоб звільнити її від осатанілих рашистів.

У боях за Україну загинув чемпіон Європи з рукопашного бою

Вадим Сотников добровольцем вирушив на фронт на початку війни

Леонід ОЛІЙНИК

Про це повідомила Криворізька федерація рукопашного бою. Вадим Сотников добровольцем пішов захищати Батьківщину 24 лютого. Побратими дали йому позивний Тренер, адже в мирний час Вадим навчав дітей рукопашному бою в Дніпрі. Його вихованці успішно виступали на українських та міжнародних змаганнях. Сотников неодноразово ставав чемпіоном країни з цього виду спорту, вигравав золото континентальної першості та перемагав на інших міжнародних турнірах.

Вічна пам'ять Герою!

● ПАНТЕОН ГЕРОЇВ

Стало відомо, скільки бійців з «Азовсталі» перебувають у полоні

Росіяни утримують 2,5 тисячі легендарних захисників з маріупольського заводу

Леонід ОЛІЙНИК

За словами українського Президента Володимира Зеленського, проти них не застосовують тортур, оскільки «азовці» стали «публічними полоненими». Очільник України додав, що визволенням бійців з російського полону займається Головне управління розвідки Міністерства оборони.

Нагадаємо, що Герої, які захищали Маріуполь у повному оточенні майже три місяці, отримали наказ припинити опір. Генеральний штаб ЗСУ заявив, що гарнізон «Маріуполь» виконав поставлене завдання і тепер головне — зберегти їхнє життя. Оборонці міста завадили реалізувати план РФ швидко захопити Запоріжжя, здійснити вихід на адміністративний кордон Донецької та Запорізької областей і створити умови для оточення угруповання ООС.

● ПРЯМА МОВА

Олексій ГОНЧАРЕНКО, народний депутат від фракції «Європейська Солідарність»:

Ми переможемо. Нам давали три дні, ми вистояли 100. Нам кажуть, що росію не можна загнати в кут. Ми її знищимо.

Після перемоги ми станемо іншою країною. Ми будемо країною, яка буде першою допомагати всім, хто в біді, по всій земній кулі. Ми будемо країною, яка буде зупиняти війни. Ми будемо країною, до якої будуть їхати за прихистком, і ми його будемо надавати. Бо ось вона, наша ідея, українська ідея — допомагати, допомагати та допомагати. Тримаймо стрій! Слава Україні!

● НІЧОГО СВЯТОГО

Здається, такої бездумної жаги вбивати і руйнувати, як у путіністів, не було навіть у гітлерівців...

Загарбники руйнують Святогірську лавру та вбивають монахів

4 червня внаслідок обстрілу Святогірська на Донеччині згорів Всіхсвятський скит

Наталка ЧОВНИК

У самому місті росіяни пошкодили історико-архітектурний музей, знищили храм, два скити й два корпуси келій Святогірської лаври. Загалом у Донецькій області загарбники зруйнували або пошкодили вже щонайменше 43 релігійні споруди — більшість із них належала московському патріархату. 30 травня 2022 року внаслідок обстрілів росіянами Святогірська загинули двоє монахів обителі та черниця, троє ченців поранені.

ТИМ ЧАСОМ

Попри звірства росіян, у московському патріархаті знаходяться священники, які радіють загарбни-

Загалом у Донецькій області загарбники зруйнували або пошкодили вже щонайменше 43 релігійні споруди.

кам. Так, у нещодавно окупованому і майже повністю зруйнованому Лимані на Донеччині сім'я священника УПЦ мп вітала окупантів. Мова йде про родину настоятеля місцевого Свято-Лаврентіївського храму Ксенії Петербурзької. Хліб-сіль російським окупантам вручала дружина батюшки Ольга Фоменко. Її чоловік, отець Сергій, обнімався з окупантами та благословляв їх. І це попри те, що під час боїв за Лиман дім Фоменків зруйнувала російська артилерія.

● ЗЛОЧИНИ ОКУПАНТІВ

12-річна Дарина вдавала із себе мертву, щоб не добили рашисти

Дівчину тяжко поранили у руку та ногу

Василь КІТ

На Київщині у селі Катюжанка дівчинка дивом пережила окупацію, повідомили у поліції. «13-річна Дарина вдавала з себе мертву, аби солдати російської федерації її не стратили», — йдеться в повідомленні. Дівчинка та її рідні намагались проїхати додому, але окупанти відкрили вогонь по машині. Батько, мачуха та дідусь загинули на місці, автівка загорілась. «Дівчинка вискочила з авто, намагалась втекти, ховалася за вантажівкою, але вороги не припиняли стріляти в її бік. Дитину тяжко поранили. Даша вдала з себе мертву, аби російські солдати її не стратили. Росіяни підійшли, штурхнули ногою, перевіряючи, чи вона жива, та піш-

Які матері виховали таких «солдатів», які вбивають навіть дітей тільки за те, що вони українці?

ли далі», — розповіли в поліції. «Я чула, як вони кричать: «Слева, слева». Потім почали стріляти по мені. Спочатку болу не відчувала, все тіло просто оніміло», — згадує той жакливий день Дарина. Наразі дівчинка мешкає з мамою та маленькою сестричкою.

«Це черговий доказ злочинів російської армії проти людства, цивільного населення. Вони прийшли в Україну ґвалтувати, вбивати та руйнувати. Але покарання обов'язково наздожене кожного», — сказав поліцейський Андрій Небитов.

● ТАКИЙ ВІН — «РУСЬКІЙ МІР»

Якщо є пекло на землі, то це Курське сізо: пілот ЗСУ розповів, як виживав у полоні

Закінчення. Початок на с. 1

Василь КІТ

Одразу після відбирання речей на українських бранців чекала «масажна бесіда», і це попри те, що вони мали важкі травми. Пілотів помістили до невеликої камери, обладнаної металевими двоярусними ліжками. Разом із Пепеляшом і Чижем тут було 12 українських військовополонених, усі — офіцери.

«Найдовше в сізо плине не тиждень чи два-три дні, а доба. О 6-й ранку — підйом, і весь день до команди «відбій» (22.00) ти не маєш права доторкнутись до ліжка. За цей час раз чи два (а якщо пощастить — то ні разу) тебе будуть викликати на допити. Після них, як правило, буде некомфортно спати на якомусь боці», — розповів Пепеляшко.

За словами військового, і дня не було, щоб українців не змушували співати російських пісень усією камерою. Особливо часто — гімн РФ, який потрібно було виконувати виключно стоячи, вишикувавшись на лінії. І нікого не цікавило, можеш ти стояти чи ні. Якщо працівникові сізо не подобалось, як хтось співає, їм «пояснювали, що неправі». Якщо ж помічали, що погано знає слова, змушували безперестанку співати від 20 до 40 хвилин.

Та особливо було важко Олексієві Чижу та Іванові Пепеляшку через відсутність медичної допомоги. Їх привезли в сізо ще у гіпсі та на милицях. Лежати вдень не дозволяли, а сидіти було важко. Та й рани тут у всіх через вологість гноїлись. А про перев'язки було годі й говорити. «Поранені намагалися збирати виділення із загноєнь туалетним папером і робити ним перев'язки. Був один терплячий хлопець, який усім допомагав. Але і папір був лімітований — 28 сантиметрів на кожного на добу. Тому ми намагалися не перевищувати норми. Можна взяти більше, але

Фото із сайту antikor.com.ua.

Після полону Іван Пепеляшко (зліва) і Олексій Чиж перебували в госпіталі, де отримали необхідну медичну допомогу.

тоді папір закінчиться через якийсь час», — сказав чоловік.

За словами Пепеляшка, всі працівники сізо дуже професійно працювали в напрямку того, як «зламати» людину. «Уперше я зрозумів, що

Уперше я зрозумів, що ті книжки, які читав, про хлопців, котрі нічого не розказують і терпляче стискають зуби, не відповідаючи на питання, — це тільки у фільмах. У житті так, на жаль, не буває.

ті книжки, які читав, про хлопців, котрі нічого не розказують і терпляче стискають зуби, не відповідаючи на питання, — це тільки у фільмах. У житті так, на жаль, не буває. Триматися можна, але все ж таки вони (персонал сізо) уміють досягати своїх цілей», — сказав він.

Аби не з'їхати з глузду, офіцери в камері грали в «імена», «міста», обговорювали свої мрії і подорожу-

вали країнами через розповіді один одного. У приміщенні висіла камера відеоспостереження, тому про війну й армію говорити вони не могли. Військові також піклувались один про одного. Чиж та Пепеляшко інші офіцери постійно віддавали сидячі місця (їх було лише два) — адже з переломом на нозі довго не встояти. Та Пепеляшку навіть сидіти було нестерпно — окрім пошкодженої ноги, у нього ще був компресійний перелом трьох хребців. На 5-й день біль був жахливим. Тому офіцери ненадовго клали Пепеляшка на той клаптик підлоги, якого не «бачила» камера, і обсідали його навпочіпки, аби лежачого не було видно в дверне вічко.

«Вперше це було десь хвилин 30 — я просто лежав на підлозі. Сказати, що це було щастя?.. Це була найвища точка задоволення», — пригадує пілот.

13 квітня о 19-й вечора до камери зайшов черговий зі словами: «Пепеляшко і Чиж — на вихід». Пілоти всю дорогу не могли повірити, що ідуть на обмін. Але вже 14 квітня вони були у Києві.

За матеріалами «Нового времени», «Главкому».

● ТОЧКА ЗОРУ

Чи не забагато «хороших руських» на наші голови?

Ті, хто притягли в Україну Марію Овсяннікову (колишня багаторічна пропагандистка першого каналу у росії, яка раптом «прозріла» і нібито виступає проти путіна, побувала в Україні — Ред.), спецслужби, які дозволили їй в'їзд, просто не усвідомлюють, наскільки це принижує пам'ять наших колег, Максима Левіна, Саші Махова (загиблі на війні відомі українські журналісти — Ред.)

Ірина ГЕРАЩЕНКО,
народний депутат від
«Європейської Солідарності»

Усі без виключення російські пропагандисти безпосередньо причетні до їх вбивства. Вони десятиріччями брехали про Україну, формуючи цю політику ненависті і українофобії.

Навіщо вона приїхала в Одесу? Лити крокодилячі сльози щодо наслідків своєї багаторічної брехні про фашистів і бандерівців. Чим їй візит відрізняється від приїзду в Київ журналістів телеканалу «Звезда» в 2019 році, яких видворили тільки після грандіозного скандалу?

Немає такої міжнародної зустрічі, де б ми не говорили про продовження гібридної інформаційної війни проти України, де б не закликали не ліпити з цього перевертня героїні. Як тепер пояснювати німцям про неприпустимість нагородження Овсянникової чи її працевлаштування під виглядом журналістки в пристойній видання, коли ми самі тягнемо її в Україну? Щоби що?

Підготували з фракцією «Європейська Солідарність» запит до КСБУ.

Ми тепер всіх «раскаявлившихся» і «прозрівших» будемо прихищати? В мене немає до них жодної емпатії. Я впевнена, що ця товаришка — частина чергової КДБешної спецоперації про «хороших руських». В росії за пост у соцмережах можна загірмити в тюрму на 5 років, а тут пожурили і випустили з країни на гастролі... Бродячий цирк тепер приїхав в Україну. Але нам не до цирку...

Ну й аби двічі не повертатися до теми Невзорова (російський журналіст, який раніше був довіреною особою путіна, а зараз змінив думку і через це оперативно отримав українське громадянство. — Ред.). Він критикує кремль? Прекрасно. Дивіться і слухайте, шерте, коментуйте.

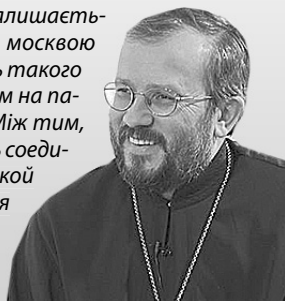
Але в мене одне запитання: з якого дива йому дали українське громадянство? За 600 секунд, без екзамени на знання мови, без жодного дня проживання в Україні, створюючи проблеми у відносинах з нашими найщирішими друзями — литовцями і естонцями (в Литві він вважається військовим злочинцем. — Ред.).

В Україні роками живуть тисячі росіян, які давно прийняли рішення про неприйняття путінського режиму. Їм немає куди повертатися. Вони ведуть свою війну з кремлем — хто на фронті, хто на інформаційному чи юридичному фронті, і з такими ж боями отримують посвідку на проживання в Україні, яку можуть і не продовжити. А тут — що це було? І що відбувається? Хто наступний «хороший руський»? Чи не забагато їх останнім часом?

● ПРЯМА МОВА

Кирило ГОВОРУН, релігійний діяч, вважає, що новий статут УПЦ московського патріархату насправді не проголошує автокефалії (у ньому зникли пункти про затвердження митрополита УПЦ мп у москві, а також про те, що УПЦ мп «з'єднана» з іншими православними церквами через рпц):

Сам по собі новий статут не проголошує автокефалії... Тому що у новому статуті залишається можливість повернення до практики затвердження нових Київських митрополитів московською спілкування з іншими церквами через москву, якщо обставини зміняться. Можливість такого повернення міститься у зміні до першого пункту статуту, який доповнений посиланням на патріаршу грамоту від 27 жовтня 1990 р. У старому статуті цього посилання не було. Між тим, патріарша грамота містить наступне твердження: «Українская Православная Церковь соединенная через нашу русскую православную церковь с Единой Святой Соборной и Апостольской Церковью». Таким чином новий статут УПЦ, з одного боку, відкидаючи пряме твердження про з'єднаність з іншими церквами через рпц, підтвердив цю з'єднаність непрямо, через посилання на патріаршу грамоту від 1990 р. У підсумку можна сказати, що справді йдеться про технічну, а не повноцінну автокефалію.

● СКАНДАЛ

Уроки Другої світової так і не навчили Угорщину обирати правильну позицію

Радник міністра внутрішніх справ Віктор Андрусів відреагував на скандал, який виник після заяви спікера парламенту Угорщини Ласло Кевера щодо «психічної проблеми» Президента Володимира Зеленського

Петро ІВАЩУК

Значимо, що раніше прем'єр країни Віктор Орбан всіляко сприяв путіну та росії і заблокував повне ембарго на російську нафту, яке планували ухвалити в шостому пакеті санкцій ЄС.

«Нагадаємо, що Угорщина підтримала Гітлера, воювала на його боці та окупувала Закарпаття. На жаль, її керівництво не опинилося на лаві підсудних у Нюрнберзі, і саме це, певно, впливає на бажання повторити історію сьогодні, підтримуючи нового фюрера з кремля», — заявив Андрусів. Він додав, що у Будапешті є вражаючий Музей терору. «Я раджу керівникам цієї держави відвідати його, щоб краще усвідомити наслідки неправильної політичної позиції в історії. Підтримка Гітлера, яка пізніше завершилася спочатку німецькою, а згодом і радянською окупаціями. За це угорці заплатили мільйонами життів», — зазначив Андрусів.

● ПРОБЛЕМА

Умови кращі, ніж у засуджених

На Заході України створили табір для російських полонених. Мова про тих московитів, які не підлягають обміну найближчим часом

Наталка ЧОВНИК

Міністр юстиції Денис Малюська, зокрема, повідомив: «Ми створили спеціальний табір для військовополонених на Заході України, де утримуються ті, стосовно яких немає найближчих очікувань щодо обміну», — заявив він, не уточнивши, про яку саме область ідеться. Малюська додав, що тих, хто нещодавно потрапив у полон або яких можуть обміняти найближчим часом, розмістили у закладах Міністерства юстиції на всій території країни.

Міністр також зазначив, що умови перебування бранців відповідають нормам Женевської конвенції: «Утримуються на належному рівні в тому сенсі, що нічого зайвого ми їм не надаємо, але й відповідно до стандартів, установлених міжнародними договорами, ми їх забезпечуємо. Тобто це рівень трохи кращий, ніж утримання ув'язненого або засудженого: трохи краще харчування, трохи кращі засоби гігієни, повний доступ до Червоного Хреста», — розповів він.

● СВІТ З НАМИ!

Іноземний легіон допоміг звільнити Бучу та Ірпінь

У складі цього підрозділу територіальної оборони ЗСУ пліч-о-пліч з українцями проти рашистської навали воюють і представники інших народів. Про іноземців, які зі зброєю в руках стали на захист нашої держави і демократії, «Газети по-українськи» розповів Дам'єн Магру — речник Інтернаціонального легіону. Він народився у Франції, має громадянство Норвегії, а два роки до війни працював юристом у Києві. Знає сім мов. Одним із перших записався в легіон

Василь КІТ

ЯК ПОТРАПИВ У ЗСУ

Шойно Володимир Зеленський оголосив про створення легіону, у мене уже було рішення. Не маю бойового досвіду. Завжди був цивільним. До війни працював юристом. Розумів, що приєднаюся до підрозділу не для того, щоб їхати на фронт. Але будуть потрібні люди для роботи в адміністрації чи для інших функцій. Я розмовляю сімома мовами, тому можу принести користь. І став першим легіонером, який підписав контракт зі Збройними силами. Мамі і татові повідомив того ж дня. Вони були трохи шоковані. Тато простіше це сприйняв, бо сам військовий. Мама складніше. Трохи заспокоїлася, коли розказав, що більше займатимуся адміністративними справами.

ЯК У ЄВРОПІ СПРИЙМАЮТЬ ЦЮ ВІЙНУ

Люди оцінюють її як агресію росії не тільки проти України, а й проти європейських цінностей. Україну підтримують і в Норвегії, і у Франції, де я виріс. Навіть в Італії, яка нібито була найбільш проросійською... Буча стала переломним моментом, після неї вся громадськість у Європі однозначно виступила проти окупантів. Пересічні громадяни солідарні з Україною сильніше, ніж політики. Були опитування, які свідчать, що понад 70 відсотків європейців схвалюють воєнну підтримку вашої держави.

ДЕ ВОЮЄ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ ЛЕГІОН

Добровольці брали участь у звільненні Київської області. Зокрема Ірпіння. Інші операції тривають, тому розповісти не можу (останніми днями легіон допоміг українцям відбити в рашистів Северодонецьк. — **Ред.**). Після Бучі була нова хвиля заявок на вступ до легіону. Їх було більше, ніж після 24 лютого. Наш підрозділ допомагав звільняти це місто теж.

З ЯКИХ КРАЇН ІДЕ НАЙБІЛЬШЕ ДОБРОВОЛЬЦІВ

Найактивніші — британці та американці. Далі за чисельністю йдуть поляки, канадці і балтійські та північні кра-

33-літній норвезький адвокат Дам'єн Магру записався в лави захисників України.

їни. У нас воюють представники понад 50 держав.

ЧИ Є В ЛЕГІОНІ РОСІЯНИ

Їх не приймаємо. Вони можуть воювати в інших підрозділах. Туди переправляємо охочих. Зокрема є легіон «Свобода росії». Це їхній спосіб звільнити свою батьківщину. Також не беремо білорусів. Для них створено окремий підрозділ ЗСУ.

Люди на вулицях підходять, коли чують, що ми говоримо англійською. Дякують. Нам це дуже приємно.

ПРО СТАВЛЕННЯ ІНШИХ ДЕРЖАВ ДО ТОГО, ЩО ЇХНІ ГРОМАДЯНИ ВОЮЮТЬ ЗА УКРАЇНУ

Не всі це підтримують, на жаль. Було, що людей затримували або не випускали на кордоні своєї країни. Бували також відмови у пересадці в аеропортах. І не тільки в Європі. Це проблема. Бо є і кримінальна, й адміністративна відповідальність в окремих державах. І за це може бути стаття. Вплинути на це з України не можемо — обмежені у своїх ресурсах. Хіба що шукати якісь дипломатичні шляхи. І не можемо коментувати національне право інших країн.

ЯК УКРАЇНЦІ СПРИЙМАЮТЬ ІНОЗЕМНИХ ВОЇНІВ

Люди на вулицях підходять, коли чують, що ми говоримо англійською. Дякують. Нам дуже приємно. Але це водночас показує, наскільки легіон всередині країни може посилювати ін-

формаційну боротьбу. Коли я вперше був у центрі Львова з колегою-легіонером, то очікував різного. Думав, буде складно. А вийшло інакше. За весь час про себе не почув нічого негативно-го, що я іноземець і записався у ЗСУ. Думав, на блокпостах будуть більш суворо перевіряти. Нічого подібного. До нас ставилися з повагою.

Тому українці в цій біді не одні. Навіть коли європейські країни підтримують не на всю потужність, на яку здатні, то громадяни їхніх держав уже тут і роблять все для перемоги.

ТИМ ЧАСОМ

4 червня стало відомо, що в Україні загинули четверо добровольців з Інтернаціонального легіону. Полеглі були громадянами Нідерландів, Німеччини, Франції та Австралії. На сторінці формування у Facebook з'явилося таке повідомлення: «Вшановуємо наших побратимів, які вирушили в Україну, щоб приєднатися до найхоробріших з хоробріх і битись разом з ними пліч-о-пліч. Вони обрали захист України. Вони вирішили боротися та показати ворогу, що цінності свободи та демократії, які цивілізований світ зараз обороняє разом, не можуть і не будуть знищені ракетами чи артилерією.

Ми хочемо вшанувати пам'ять наших братів по зброї: Рональда Вогелара, Майкла О'Ніла, Бьорна Бенджаміна Клавіса та Вілфріда Блерріо. Немає слів, щоб висловити нашу вдячність за їх служіння та найбільшу жертву. Пам'ять про них житиме в Інтернаціональному легіоні, в Збройних силах України та в серцях українського народу, який назавжди залишиться у боргу перед захисниками, які покинули своє мирне життя та обрали боротьбу за світло, а не за темряву, за перемогу життя над смертю. Їх не забудуть. Слава Україні! І слава її Героям!».

● ХОРОБРІ СЕРЦЯ

Доброволець з Білорусі втратив ногу, але знову рветься на передову

Захисник із батальйону імені Кастуся Калиновського 28-річний Олексій героїчно обороняв Бучу

Фото із сайту segodnya.ua.

«Коли людина йде на війну, вона розуміє: з нею все може трапитись».

Леонід ОЛІЙНИК

Боєць розповідає, що знав, рано чи пізно в Україні розпочнуться повномасштабні бойові дії. «Готувався до них, тому в мене було відчуття «Ну я ж казав». Ми з товаришами з першого дня їздили по Київській області, допомагали хлопцям, у яких була недостатньо укріплена оборона», — каже він.

А вже 3 березня на околиці Бучі Олексій втратив ногу. «У певний момент ми потрапили в оточення. У комплекс, в якому ми перебували, прилетів російський снаряд. Хлопці поруч зі мною падали — їм посікло ноги. Мене перекинуло вперед. Я був без шолома, не знаю, як мені нічого не влучило в голову. Думаю, везіння. Я спробував піднятися, але зрозумів, що не можу. Дивлюсь на ногу, а вона бовтається на шматку шкіри та сухожиллі. Відповз на декілька метрів від місця, куди «прилетіло». Тоді побачив, що уламок снаряда поцілів у мою ліву руку.

“**Нащо лякатися смерті? Рано чи пізно це трапиться з кожним. Для чоловіка, воїна, загинути в бою — честь.**”

Через контузію нервів у мене рухалося лише декілька пальців», — розповів військовий.

Правою рукою, щоб зупинити кровотечу, Олексій наклав собі на ногу джгут-турнікет. Трохи пізніше хтось із хлопців відтягнув його до безпечнішого місця. «Коли людина йде на війну, вона розуміє: таке може трапитись. Подумав: добре, що втратив лише одну ногу — зможу нормально пересуватись. Чесно кажучи, ситуація була непроста. Мені здавалося, що ми навряд чи врятуємось, і я навіть записав прощальне

відео. Хотів залишити щось на випадок, якщо мій телефон знайдуть. Близькі й так знають, що я до них відчуваю, навіть що повторювати це перед смертю? Я був зосереджений на бою. Своє завдання виконав: частину противників убив. Можна в принципі і честь знати», — пригадує той день боєць.

На думку захисника України, якщо людина не відчуває у таких ситуаціях страху, мабуть, з нею щось не так. Але страх можна контролювати, що він і робив. «Нащо лякатися смерті? Рано чи пізно це трапиться з кожним. Для чоловіка, воїна, загинути в бою — честь. Мені значно страшніше було б померти від якоїсь хвороби. Зранку наступного дня я дізнався, що хлопці врятувалися. Вони тримали оборону близько 12 годин. У той день у нас загинуло п'ятеро людей. Для дружини це був емоційний момент. Я її заспокоював: говорив, що все нормально і що це стандартна ситуація. Люди живуть і без ніг», — каже Олексій.

Боєць згадує, що перші три дні здавалося, що фантомний біль його оминув, але потім почалося. Близько місяця Олексій сидів на морфії. «Біль був настільки нестерпним, що мені кололи морфій 3–4 рази на день. Боліла нога, якої нема. Розумію, що зараз я воїн досить сумнівний, але, коли сформується кукса, мені поставлять бойовий протез. І, якщо війна до того часу не завершиться, зможу брати участь у боях. А поки що допомагаю хлопцям з організаційними процесами, ділюсь бойовим досвідом», — сказав білоруський доброволець.

Свій день народження він відсвяткував у лікарні через тиждень після того, як втратив ногу. До нього прийшли друзі, їхні обличчя були дуже напружені. Імениннику довелося їх заспокоювати: «Я сказав: усе добре, попереду багато роботи. Життя триває. День перемоги поки що складно уявити. Коли ми звільнимо усі захоплені території, нам потрібно буде відновлювати Україну, будувати сильно країну, яка за необхідності знову зможе дати відсіч російським амбіціям. А вони в росії, думаю, ніколи не зникнуть», — підсумував Олексій.

За матеріалами segodnya.ua, білоруського видання «Дзеркало».

● ОФІЦІЙНО

Хто з чоловіків може виїхати за кордон у період воєнного стану?

Верховна Рада України на своєму Telegram-каналі повідомляє, що у цей час виїзд з країни заборонено для осіб віком від 18 до 60 років

Наталка ЧОВНИК

Але є винятки. Ось категорії чоловіків віком від 18 до 60 років, які можуть виїхати за кордон:

- за наявності висновку про непридатність до військової служби;
- за наявності відстрочки від призову або повідомлення про спеціальний військовий облік;
- якщо самостійно виховують дітей віком до 18 років;
- якщо на утриманні перебувають троє та більше дітей віком до 18 років;
- якщо є усиновлювачем, опікуном;
- якщо на утриманні є дитина з інвалідністю;
- якщо є інвалідність I чи II групи;
- якщо забезпечує постійний догляд за людьми, які потребують його;
- якщо близькі родичі загинули або пропали безвісти під час антитерористичної операції;
- якщо є дві дитини до 18 років та вагітна дружина (термін не менше 35 тижнів).

● ШОК!

Вихователька задушила дитину

Працівницю нелегального дитячого садочка у Запоріжжі, яка закрила рот подушкою дівчинці, засуджено до 8 років ув'язнення

Нагадаємо, що резонансний випадок стався у травні 2020 року. В перший день відвідин нелегального дитсадка загинула одnorічна дівчинка. Розслідуванням встановлено, що 51-літня жінка у власній трикімнатній квартирі, розташованій у Шевченківському районі, облаштувала нелегальний дитячий садок, взявши на себе зобов'язання по нагляду за малюком. Того дня маленька Олеся почала вередувати. «Достовірно розуміючи, що у дитини почалася блювота, жінка умисно вклала її до ліжка, закрила нижню частину її обличчя саморобною «подушкою», після чого залишила без нагляду у спальній кімнаті. Вказані дії обвинуваченої призвели до смерті дитини. За результатом судового розгляду дії обвинуваченої перекваліфіковано з умисного вбивства на менш тяжкий злочин», — повідомляють у прокуратурі.

Прокурори не погодилися з новою кваліфікацією злочину та м'якштим призначеного покарання за вироком суду і готують апеляційну скаргу.

● НАРЕШТІ!

Відомий шоумен вирішив повністю перейти на українську мову

Раніше ведучий популярних шоу «Х-фактор», «Орел і решка» та «Де логіка?» Андрій Бедняков (на фото) розмовляв та вів сторінки соцмереж російською

Лія ЛІС

Труднощами в удосконаленні української шоумен поділився в інтерв'ю проєкту «Слава+». «Я намагаюся повністю перейти на українську і спілкуватись нею. Давно вивчав мову

здля роботи. До того ж у школі дуже її любив, тому в мене з цим були не такі великі проблеми. Звичайно, моя мова не така, як хотілося б, але ми всі вчимося. Зараз такий час, що потрібно переходити», — сказав він. Бедняков засмучу-

ється, коли робить помилки у вимові. «Я дуже самокритична людина, тому, звісно, переживаю. Особливо переймався цим питанням, коли були прямі ефіри або зйомки українською. Хотілося вільно і правильно розмовляти рідною мовою», — зізнався ведучий. Крім цього, Андрій почав вести Instagram виключно українською. Він заявив про таке рішення, опублікувавши фото, зроблене у Маріуполі.

Чудовий крок!

● ЖАХИТТЯ ВІЙНИ

Після виходу з «Азовсталі» 3-місячний Свят уперше побачив небо

Дружина «азовця» розповіла про життя в бункері

Марта ВАСИЛЕВИЧ

24-річна жителька Маріуполя Анна Зайцева — одна з цивільних, яка пішла ховатись від бомбардувань міста на завод «Азовсталь» після повномасштабного вторгнення росії в Україну. Вона думала, що пробуде на підприємстві декілька днів, проте опинилась у пастці на цілих 65 днів. Її тримісячний син Святослав був наймолодшим жителем бункера, у якому перебувало 75 людей. Кадри з Анею та її сином, зняті на «Азовсталі», з проханням про допомогу облетіли увесь світ.

В ефірі «Сніданку 1+1» Анна згадала, що було складно не тільки фізично, а й морально: ліжок не вистачало, люди робили імпровізовані місця для сну із пінопласту. У молодій мамі через стрес зникло молоко, також вона схудла на 10 кілограмів. Маленького Свята доводилось годувати сумішами, а коли вони закінчились — у хід пішло молоко та цукор, які приносили українські військові.

25 квітня під час бомбардування заводу через падіння 5-поверхової будівлі евакуаційні виходи були зава-

Віriamo і молимося, що Анна та Святик возз'єднаються із чоловіком і татом Кирилом, який мужньо боронив Україну в складі полку «Азов».

Щодо погроз у бік дружин українських захисників під час «фільтрації», дівчина зазначає: так, вони дійсно звучали. Анні говорили, що краще сказати всю правду про чоловіка, щоб «не страждала і не було ніяких жертв»,

принизливий процес», — прокоментувала молода жінка.

Незважаючи на те, що вони з сином у безпеці, серце Анни неспокоїне, адже її чоловік Кирило (позивний «Вольт») — боєць полку «Азов» — наразі перебуває у полоні. На жаль, після його евакуації з «Азовсталі» з ним немає ніякого зв'язку, проте дружина побачила його на одному з відео окупантів, тож знає, що він живий.

...Молоді люди познайомилися у Маріуполі, одружилися рік тому. Кирило не переставав хвилюватися за дружину й сина навіть тоді, коли вони вже вибралися з «Азовсталі». За кілька днів до того моменту, як боєць потрапив у полон, він встиг передати рідним символічний лист: «Ви найдорожче, що в мене є. У ці бурхливі часи мене заспокоює лише думка про нашу щасливу сім'ю».

Наразі Анна мріє тільки про одне — обійняти свого чоловіка. А ще про те, що колись їхня родина поповниться ще й донечкою.

лені. На щастя, їм вдалося вибратися живими, Анна з сином були одними з перших врятованих з «Азовсталі» та перевезених до Запоріжжя. Саме тоді маленький Святослав уперше в житті побачив весняне небо та зелену траву. Але перед цим їй довелося пройти через рашистський фільтраційний табір, що особливо ризиковано для дружин військових.

а іншим жінкам погрожували, що надішлють голови їхніх чоловіків, якщо вони скажуть неправду. За словами Анни, у фільтраційних таборах беруть участь не тільки чоловіки — представники окупантів, але й жінки, які проводять огляд тіла. «Вони вимагали повністю роздягнутися, зняти навіть спідню білизну, дивилися, чи є у нас татування, шрами. Це такий доволі

● ПРЯМА МОВА

Борислав БЕРЕЗА, боєць ЗСУ, колишній нардеп, який часто критикує Зеленського, категорично заперечив заяву диктатора білорусі Лукашенка, що між українськими військовими та Зеленським є серйозні непорозуміння:

1. Між військовими та Зеленським нема ніякого протистояння чи конфлікту. Я заявляю це як солдат і як людина, яка знає, що відбувається в армії. Знаю набагато краще, ніж вустатий білоруський тарган, який озвучує тези Кремля. У ворога не вийде розколоти нас і нацькути один на одного.
2. Військові України справді дуже добре розуміють, що таке воєнний конфлікт з росією. І ми розуміємо, що переможемо путіна разом з його васалом Лукашенком. Ми дуже добре знаємо, через кого гинуть наші побратими. Лукашенко — це один з тих, у кого на руках кров українців. З дозволу Лукашенка з території білорусі в Україну зайшли окупанти. З білорусі запускалися ракети по Україні. З білоруських аеродромів злітали російські літаки, які атакували і бомбили нашу країну. Так що не цьому покидьку, Лукашенку, щось там молоти язиком.

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

Дивом вижила, але втратила руку, ногу та дитину, яку носила під серцем

Історія Катерини з Донеччини нікого не залишає байдужим

Лія ЛІС

Родина Германів — чоловік, дружина та 6-річний синочок — мешкала у селищі Лиман Донецької області. Подружжя чекало на другу дитину. Коли прийшли російські окупанти й обстріляли селище ракетами, одна з них влучила прямо в квартиру родини. В результаті 35-річна жінка втратила руку, ногу і народжену дитину.

Катерину ледь вдалося врятувати з-під завалів. На щастя,

Зараз Україна схожа на цю родину: зранена і з втратами, але боротиметься і житиме попри все!

вдома був чоловік Костянтин і його не зачепило. Він витягнув поранену дружину з-під уламків, і рятувальники відвезли її до лікарні у Слов'янськ із важкими травмами живота, рук і ніг. Жінка була на 12-му тижні вагітності. Медики до останнього боролися й за життя дитинки, але, на жаль, її не вдалося врятувати... Руку і ногу Катерині частково ампутували.

Катерина була на 12-му тижні вагітності. Медики до останнього боролися й за життя дитинки, але, на жаль, її не вдалося врятувати...

Зі Слов'янська її перевезли до Дніпра, потім у Київ, пізніше — у Львів. Зараз жінка перебуває за кордоном, де очікує на протезування та подальшу реабілітацію. Катерина мріє якнайшвидше повернутися до України після лікування, адже восени хоче вести синочка Даміра у перший клас.

Ваша передплата — це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти **1 000** гривень!

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

Розкажіть про акцію сусідам!

● КОЗАЦЬКОГО РОДУ

Фото Іа саітy umoloda.kyiv.ua.

Дякуємо, молодша лейтенантко, за службу!

Колишня вчителька стала першою жінкою в ЗСУ, яка очолила артилерійський підрозділ

Викладачка історії з Житомирської області Любов Плаксюк вступила до лав Збройних сил у 2016 році

Наталка ЧОВНИК

3-годом вона стала першою жінкою в історії української армії, яка очолила артилерійський підрозділ. «Коли я побачила «Гіацинт-С» (152-мм самохідні артилерійські установки. — Ред.) і вперше проїхалася на машині, від гуркоту якої перехоплює дух, зрозуміла: це моє! Відтоді весь вільний час придивлялася до роботи номерів розрахунку, читала книжки з артилерійської справи, вивчала конструкцію САУ, а у 2019-му зробила дебютний постріл із гармати на полігоні», — розповіла військовичка. Вона також брала участь у бойових діях на Донбасі та отримала звання молодшого лейтенанта.

Початок повномасштабного вторгнення РФ в Україну Любов Плаксюк зустріла в зоні проведення операції Об'єднаних сил на посаді командира батареї самохідного артдивізіону. «Якщо потрібно ціль «подавити», аби вона не змогла працювати, достатньо

влучити снарядом від гармати «Гіацинт-С» у радіусі 50 метрів. Якщо ж стоїть завдання ціль знищити — потрібна інша точність влучання. Ар-

Артилерія — дуже складна наука, у вивченні якої ніколи не можна зупинятися.

тилерія — дуже складна наука, у вивченні якої ніколи не можна зупинятися», — додала вона.

Наразі молодша лейтенантка Плаксюк продовжує освоювати різні види артилерійського озброєння, працює над підвищенням результативності стрільби, натхненно прокладає маршрути для маршів у десятки кілометрів, розробляє завдання для розрахунків, а також проводить тренування особового складу як командир батареї.

● ПРЯМА МОВА

Олексій РЕЗНИКОВ, міністр оборони України, про те, коли закінчиться війна:

Росія продовжує докладати зусиль з окупації усієї нашої держави. Наразі неможливо передбачити, коли закінчиться війна, але мої оптимістичні прогнози, що це реально зробити ще цього року.

● ТАКІ РЕАЛІЇ

Чоловік прийняв пологи у дружини за допомогою відео з YouTube, бо лікарню розбомбили рашисти

Перші снаряди полетіли у клініку в Бузівій, що під Києвом, коли в приміщенні ще було 40 пацієнтів

Лія ЛІС

На початку повномасштабної війни, з 24 по 28 лютого, під обстрілами медики допомогли народитись аж 15 немовлятам, поки жінок не вивезли. Тепер замість пологового будинку — згарище, Але, на щастя, всі, хто у ньому був у час ворожого наступу, залишились живими, повідомили в ТСН.

З роллю акушера Олексій впорався на відмінно. Це підтвердили і лікарі, які оглядали Марію, коли сім'ї вдалося вирватись із пекла окупації.

Лікарі продовжували приймати пологи, навіть коли в медзакладі вже зникла електрика. При світлі ліхтариків на телефонах акушерок тут народилось останнє немовля. Тоді ж і зрозуміли:

Після пологів Марії її чоловік жартує, хоч за професією ITівець, але може асистувати медикам.

конче треба евакуюватись, бо із вікон палат було видно ворожі танки.

Рашистські панцерники, які наприкінці лютого вже заблокували трасу

біля клініки, відібрали останню надію на медичну допомогу під час пологів у Марії, яка мала тут народжувати. Але через бойові дії із власного дому, роз-

ташованого неподалік клініки, виїхати не могла, та й вже не було куди.

«Побачили російську техніку — танки, БМП, які йшли на Київ. Я розуміла, що там мій пологовий. І як я буду народжувати? Мені почали писати мої друзі: мовляв, ти бачила, що пологовий розбомбили? Я не могла повірити своїм очам, почала плакати. І тут почалися перейми», — пригадує Марія.

Приймати пологи довелося чоловікові Марії Олексію. «Я ввечері сів, відкрив YouTube, подивився ролик, як приймати пологи. Перевірив, що у нас вдома було, зокрема, для дезінфекції рук. Ближче до ночі перейми стали сильнішими», — пригадує чоловік.

Під канонаду вибухів і переляканих поглядів старших доньок Марія народжувала сина. «Ми пів години не могли розродитися, дитинка застрягла. Прокололи пупир і через це трохи згаяли час. Це було страшно. Потім переживали, що дитя не буде кричати. Але синок одразу закричав», — пригадує мама малюка.

З роллю акушера Олексій впорався на відмінно. Це підтвердили і лікарі, які оглядали Марію, коли сім'ї вдалося вирватись із пекла окупації. Олексій каже: допоміг і досвід партнерських пологів зі старшими доньками. Тепер чоловік жартує, хоч за професією ITівець, але може асистувати медикам. Здоровий тримісячний малюк Артем — тому підтвердження. Ім'я хлопцю вибирав батько. «Я побачив, що з заводу «Артем» відвантажують «Стугни». І вирішив: Артем», — розповідає чоловік.

Звільнення Київщини родина зустріла у Європі. Тепер планує повертатись додому.

● БОЛИТЬ!

За два місяці до загибелі Герой України Сергій Пархоменко став батьком...

«Саме за такими льотчиками — майбутнє авіації», — впевнено казав командир підрозділу, коли молодий капітан Сергій Пархоменко раз за разом здійснював бойові вильоти. Йому щойно виповнилось 25, а він уже обіймав посаду командира авіаційної ланки та захищав Україну в повітрі так завзято, що й значно старші побратими часто звертались за порадою

Анастасія ОЛЕХНОВИЧ,
ArmiyaInform

На початку широкомасштабного вторгнення росії Сергій якраз готувався стати батьком. Його син народився у вкрай важкий для країни час — у березні 2022-го... Звичайно, колеги зрозуміли б, якби капітан трішки більше часу проводив із родиною, та Сергій запевняв, що тепер, як ніколи, є задля кого воювати...

Результати бойової роботи молодого капітана вражають. Близько сорока бойових вильотів у складних умовах протидії ворожих засобів ППО

і винищувальної авіації окупантів... А це — десятки знищених ворожих танків, більше ніж пів сотні броньованих машин, цистерн із паливом, транспортних засобів, кількості рашистських офіцерів та солдатів, тисячі врятованих життів українців... Він неодноразово уміло виводив українську авіацію з-під ракетних ударів ворога та завжди першим рвався в бій...

Вибір професії для льотчика в третьому поколінні був очевидним. Дідусь та батько — військові авіатори, дитинство минуло на аеродромах, полігонах, у гарнізонах...

Тож очікувано для всіх Сергій вирішив продовжити військову династію. Та його вабила зовсім не романтика польотів, адже вступив до військового вишу у 2014-му, коли тато виконував бойові завдання в повітрі...

Сергій лише у 2019-му успішно закінчив льотний факультет Харківського національного університету Повітряних сил імені Івана Кожедуба. Без жодних роздумів обрав бригаду тактичної авіації та швидко став одним із найкращих пілотів штурмовиків Су-25. До лютого 2022-го офіцер здобув чималий досвід. Побратими розповідають, що

На початку війни у Сергія народився син, тому він запевняв, що тепер, як ніколи, є задля кого воювати...

Сергій — не лише професійний воїн і гідний нащадок родини військових льотчиків.

— Він був ще й справжньою душею авіаційного підрозділу, командиром-лідером і просто чудовою людиною, — прокоментували побратими капітана. — Гідний син свого батька, який і сьогодні захищає Україну в повітрі.

Виконуючи бойове завдання в Запорізькій області в районі населеного пункту Гуляйполе, 14 травня капітан Сергій Пархоменко героїчно загинув, до останнього залишаючись відданим і непохитним захисником українського народу.

Оскільки на Харківщині, звідки родом Сергій, наразі тривають бойові дії, в останню путь Героя провели у Вінниці, столиці військової авіації України. У небі кружляли винищувачі, та найбільше вражали не вони, а маленьке немовля, яке дбайливо колисали рідні та побратими Героя України...

За мужність і патріотизм, проявлені під час захисту Батьківщини від російської агресії, Указом Президента України капітан Сергій Пархоменко посмертно удостоєний звання Героя України та нагороджений орденом Богдана Хмельницького III ступеня.

● КРИЛА, ОБПАЛЕНІ ВІЙНОЮ

Якщо у Харкові Анна Кулик мала все для професійного масажу, то у Любешові їй довелося починати фактично з нуля

Кабінет у відпочинковому комплексі «Містечко» простоював кілька місяців. Аж поки нова фахівчиня своєї справи — переселенка з Харкова — почала приймати тут всіх охочих покращити здоров'я завдяки масажу

Тамара УРЯДОВА

«ГОЛОВНИМ БУЛО, АБИ ЯКНАЙШВИДШЕ ВІДВЕЗТИ ДІТЕЙ У БЕЗПЕЧНЕ МІСЦЕ»

До того два з половиною місяці жінка була без роботи через війну. Проте дуже хотіла зайнятися улюбленою справою. Тож, як тільки дізналася, що є така змога, одразу ж вирішила цим скористатися. Першими її клієнтами стали друзі, працівники «Містечка», а також інші внутрішньо переміщені особи, яких пані Анна запрошувала у месенджер-групі переселенців. Поступово клієнтів більше, що не може не радувати харків'янку. А вже після затяжного «вимушеного простою» має змогу знову працювати. Вона охоче перелічує, якими видами масажу володіє: лікувальним, зміцнюючим, розслаблюючим, лімфодренажним, антицелюлітним... Подруги-переселенки кажуть, що пані Анна робить масаж від пальчиків ніг до маківки. У якості його переконалися на собі, адже є її постійними клієнтками.

Більше п'яти років харків'янка працювала у великій успішній компанії. Аби вивчати всі новинки у сфері краси, жінка переймала досвід не лише в Україні, а й їздила на різні конференції

в інші країни. Тож закономірно, що її праця як професійної майстрині користувалася неабияким попитом. Аж допоки звичне життя не зруйнувала війна...

На початку березня Анна Кулик із чоловіком та двома дітьми покинула Харків. Там залишився свекор і дві її сестри зі своїми сім'ями. Дідусь прихистив родину, яка жила в багатоповерхівці. Сестри нашої героїні, за її словами, категорично відмовлялися виїжджати. Пізніше ж не мали певності, що зможуть безпечно дістатися до підконтрольних територій. Нині ж при загрозі рятуються в укритті заводу, що поблизу.

“**Головне, каже жінка, що є при ній найважливіший інструмент — руки, а також знання. Тож, переконана, все помаленьку вдасться.**

Пані Аня зізнається, що й вона думала спочатку, сидячи в погребі: «На день-два така ситуація, а далі все налагодиться». Але минули дні, а бомбардувань не меншало. Для неї було головним, аби якнайшвидше відвезти дітей у безпечне місце. Тож через тиждень від початку повномасштабного вторгнення росії із чоловіком прийняли рішення виїжджати. «Коли винищувачі літають над головою, скидають бомби, то неможливо лишатися спокійними. Тут (у Любешові. — Авт.) гудуть сирени, але все ж тихо. А в Харкові сирена — й одразу вибухи. Кілька хвилин є, аби добігти до укриття», — опи-

сує пережиті сумні реалії жінка. Тож у перші дні, коли вони приїхали сюди і чули сирени, то дивувалися, що місцеві не біжать у сховище.

«ЯК ТІЛЬКИ ЗАКІНЧИТЬСЯ ВІЙНА, ОДРАЗУ Ж ПОВЕРНЕМОСЯ ДОДОМУ»

На Любешівщину харків'яни приїхали, бо тут змогли знайти житло завдяки подрузі, чия родина місцева. Вони й виїжджали всі разом, трьома автомобілями. Три дні добиралися з Харкова на Волинь. «Перший раз, як ми вирушили з дому, за метрів двісті від нас упав снаряд. На відеореєстраторі досі залишився той запис. Ми тоді вернулися, пере-

Пані Анна робить масаж від пальчиків ніг до маківки.

манді «Локомотив». І яким же було його здивування, коли в нашій місцевості познайомився із хлопцем, котрий також грав за «Локомотив». Тож тепер вони удвох займаються спортом. Міланка вдома ходила на заняття сучасних танців та балету. Крім того, обоє дітей додатково вчили англійську. День мали такий, що кожна година була розписана. Тепер же звикають до розміренішого способу життя.

Сама ж пані Анна має дві професії — економістки та медсестри. Аби бути професійною масажисткою, закінчила багато курсів. Спочатку працювала в салоні краси. Потім працювала в компанії косметологинею-естетисткою по тілу. Застосовувала не лише ручний масаж, а й інші різні методики. Специфікою її роботи була корекція фігури.

Але якщо в Харкові фахівчи-

ня мала все для професійного масажу, то у Любешові їй довелося починати фактично з нуля. Та головне, каже жінка, що є при ній найважливіший інструмент — руки, а також знання. Тож, переконана, все помаленьку вдасться.

...«У нас дуже гарна природа. У нас в місті чудові парки Горького, Шевченка, незадовго до війни новий зоопарк відкрився, був й екопарк, діяло багато спортзалів, фітнес-та йога-центрів...» — задумливо промовляє переселенка. Бо ж наразі лише в новинах та снах бачить рідний Харків. Але вірить, що розлука короткочасна. «Як тільки закінчиться війна, одразу ж повернемося додому, працюватимемо та всіма силами допомагатимемо відбудувати місто», — ділиться найбільшою мрією харків'янка.

*Публікація створена за підтримки Української Асоціації Медіа Бізнесу.

● ЗВЕРНІТЬ УВАГУ!

На Волині підприємці отримують кошти за працевлаштованих переселенців

З початку активних військових дій в Україні в область приїхало чимало людей з інших регіонів. Багато з них шукають роботу

Марта ВАСИЛЕВИЧ

Наразі діє програма, що стимулює підприємців працевлаштовувати переселенців. Роботодавець має змогу отримувати по 6 500 гривень два місяці поспіль за кожного такого працівника. Про це інформує пресслужба Волинського обласного центру зайнятості.

Це дає можливість зменшити фінансове навантаження на свій бізнес та запропо-

нувати конкурентну заробітну плату людям навіть у час війни.

Державною підтримкою уже скористалися 88 підприємців, які взяли на роботу 128 внутрішньо переміщених осіб. Із бюджету виділили вже 169 тисяч гривень.

Нагадуємо, що механізм отримання допомоги простий:

Які умови

◆ роботодавець перебуває на обліку

як платник єдиного внеску;

◆ розмір заробітної плати працівника не може бути нижчим за мінімальний;

◆ роботодавець має податкову звітність за IV квартал 2021-го або річну звітність за 2021-й.

Хто може отримати компенсацію

Компенсація надається роботодавцю за працевлаштування внутрішньо переміщеної особи на умовах строкового або безстрокового трудового договору (контракту), гіг-контракту, зокрема за сумісництвом.

Перелік документів

До заяви (скачати форми заяв можна

за посиланням <https://cutt.ly/AN05XuO>) в паперовій формі (зокрема, на електронну пошту), додаються:

◆ копія наказу про працевлаштування особи;

◆ документ, що підтверджує його перебування на обліку як платника податків та подання податкової звітності;

◆ відомості про працевлаштованого (прізвище, ім'я, по батькові, реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта);

◆ копія довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи.

У який спосіб надати документи

Подати заяву для отримання компенсації можна особисто під час відвідування центру зайнятості (або на електронну пошту центру).

Також можна через «Портал «Дія».

● СІМ «Я»

Сила рідної домівки

— Правда, наша квартира найкраща? — син радше стверджував, аніж питав. У свої п'ять літ він має з чим порівнювати

Оксана КОВАЛЕНКО, мама

Ніколи раніше не задумувалася над тим, як важливо прокидатися у своєму ліжку, йти снідати на свою кухню і оцінювати погоду зі свого вікна. Урок про цінність рідного дому отримали через війну, коли з'їздили на місяць погостювати у німецьких знайомих. Із 5-річним сином та 13-літньою донькою ми мешкали в окремій частині сучасного будинку. До нас прекрасно ставилися, опікувалися, пригощали морозивом і піцою, але наше життя мало один великий мінус — воно було на чужозем'ї. І найгостріше на це реагував малий. Він став дуже неспокійний, дратівливий, перестав грати у звичні ігри. Що було робити? Більше уваги, більше прочитаних казок, а головне — режим. Чітко розплановані дії, які повторювалися із дня в день, справді дуже допомогли мені пом'якшити ситуацію, благо, мала час на дитину. Тож ми снідали, потім були мультики, «урок» читання й довга прогулянка, крізь які раз по раз проривалися заяви малого, як він буде гратися, коли повернеться додому. (Скажу, що і я, і моя донька у відчуттях недалеко втекли від малого, хіба що ліпше контролювали свої думки й емоції).

Повернулися після 9 травня, яке ми в сім'ї прийняли як певний рубікон. На щастя, у рідних стінах побачила, як «повертається» той розважливий у міркуваннях й непосидючий хлопчик, якого я знаю. Оцінила по-новому глибину запрошення для гостей: «Почувайтесь, як удома».

Описане є очевидним, але все ж вирішила його озвучити: можливо, наш досвід допоможе ліпше зрозуміти, як непросто тим тисячам людей, передусім дітям, які є переселенцями за статусом, але думками й почуттями часто перебувають або вдома, або ніде й з усіх сил стараються жити сьогодишнім днем, а не минулим. Бережімо одне одного, бо ми на те заслуговуємо.

Пишіть, як маєте й відчуваєте потребу поділитися! Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або ж tsikava.gazeta@gmail.com, а пошта: 43025, м. Луцьк, просп. Воли, 13, «Цікава газета на вихідні».

● УСЕ ТАЄМНЕ СТАЄ ЯВНИМ

Не 38, а 43: Оля Полякова пояснила, чому приховувала свій справжній вік

Співачка зробила відверте зізнання під час розмови з Машею Єфросиніною у новому випуску програми «Взросліє дівчачки»

Лія ЛІС

Полякова розповіла, що насправді їй 43 роки, а не 38. Артистка пояснила, чому обманювала шанувальників: «Ми з тобою одного року народження, але я від тебе трохи старша. Ніколи не говорила про свій вік, а тепер кажу. Я його приховувала. Мені здавалося це важливим, думала: от маю такий вигляд і ніхто

Позаминулого року у Вікіпедії з'явилася справжня дата мого народження, її не можна було виправити. Я вила, наче хтось помер.

не дає мені моїх років, для чого це озвучувати? Мені тоді здавалося: от виповнилося 30, а ти ще нічого не досягла. Я була ніхто, хоча вже років 15 працювала, як кінь. Нікому це не було потрібно. Мої пісні слухали лише родичі, кліпи, які знімала, дивився чоловік, на які він давав гроші. У 30 років у мене був день народження величезний, на який нарешті прийшли представники ЗМІ. І вони запита-

«Нарешті кажу спокійно про те, що мені у січні виповнилося 43 роки».

ли: «Скільки вам років?». Тоді здалося, що в 30 бути зіркою-початківцем і співати нехитрі пісеньки якось соромно, тому я сказала, що мені 25. І відтоді всі ЗМІ писали вік на п'ять літ менший. І коли позаминулого року у Вікіпедії з'явилася справжня дата мого народження, її не можна було виправити. Я вила, наче хтось помер. Здавалося, що це так ганебно. Тут ще навалилося, що я стільки часу брехала. Було

соромно, що я це приховувала», — прокоментувала виконавиця.

Коли розпочалася повномасштабна війна в Україні, Полякова перестала обманювати. «Напевно, лише тоді, коли прийшла війна, коли люди втрачали життя, кар'єри, у порівнянні з цим якісь цифри у паспорті — така маячня. І я нарешті кажу спокійно про те, що мені у січні виповнилося 43 роки», — зазначила співачка.

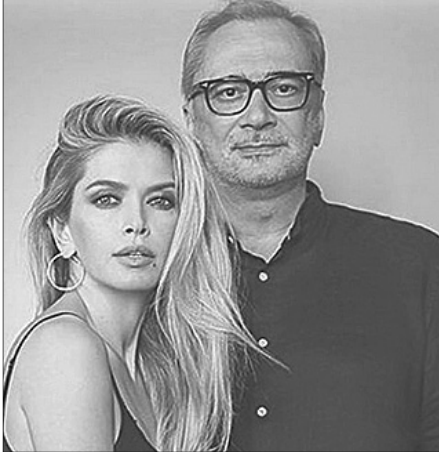
● СЕ ЛЯ ВІ

Брежнева та Меладзе розлучаються через війну

Шлюб зіркового подружжя тріщить по швах

Ірусина ПРИХОДЬКО

Як повідомляють російські ЗМІ, причиною конфліктів у родині ось вже три місяці є повномасштабна війна росії проти України. Як відомо, з початком вторгнення рф, Брежнева про це одразу написала в своєму Instagram та поїхала волонтерити у Польщу, активно допомагати українцям. Тим часом Костянтин Меладзе нібито в Італії хоче перечекаати війну. Продюсер, який має бізнес в росії, на відміну від зіркової дружини, ще жодного разу не висловився про агресію. Втім, позиція Брежневої також може вплинути на бізнес Меладзе в московії. І на цьому тлі подружжя теж свариться. Самі Меладзе та Брежнева ці чутки поки ніяк не коментували. Водночас колишня

Співачка хоче порвати з композитором через війну чи є якась інша причина?

менеджерка співачки Анастасія Драпенко заявила, що зірка більше не повернеться у рф, бо розірвала там усі контакти.

● СВІТ З НАМИ!

Легендарний рок-гурт «Металіка» зібрав для України мільйон доларів

У цю суму увійшов внесок самих музикантів — вони віддали зароблені 500 тисяч

Леонід ОЛІЙНИК

«Ось так! Ми раді повідомити, що завдяки #MetallicaFamily наш благодійний фонд All Within My Hands досяг своєї мети в \$1 млн!» — заявили музиканти. Відомо, що збір коштів зірки оголосили ще на початку квітня — гроші вдалося виручити з різних аукціонів, продажу фірмових речей фанатам та лотерей. Кошти підуть у благодійний фонд World Central Kitchen. Це проект, який займається наданням харчування людям, які постраждали від сти-

Наш народ підтримали кумири рокерів.

хійного лиха. Наразі вони активно допомагають і Україні на тлі широкомасштабного вторгнення росії. Генеральний директор World Central Kitchen Нейт Мук уже відреагував на цю чудову новину та подякував музикантам за їхній внесок у спільну справу.

● **ВАРТО ЗНАТИ**

Фото із сайту euportal.biz.ua.

Вдруге з «внутрішнім» паспортом, ID-карткою за Буг уже не випустять.

Чи можна біженцеві ще раз їхати у Польщу?

Повторний перетин українсько-польського кордону, а також виїзд у країни ЄС, коли дні безвізового перебування вичерпано, має свої особливості

Про них інформує Центр стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки:

● українці мають право знаходитись на території Польщі протягом 18 місяців, якщо метою їх в'їзду є отримання міжнародного захисту;

● українці, які залишають Польщу більше ніж на 30 днів, втрачають міжнародний захист та право «пільгового» в'їзду;

● українці, які виїхали в Україну менше ніж на 30 днів, мають право повернутися, але остаточне рішення за польською Прикордонною службою;

● українці можуть виїхати з України з будь-яким наявним документом, що підтверджує особу, лише один раз. Вдруге з «внутрішнім» паспортом, ID-карткою вже не випустять;

Українці, які виїхали з Польщі в Україну менше ніж на 30 днів, мають право повернутися.

● якщо українці бажають їхати далі до ЄС, але минуло понад 90 днів перебування, то це допустимо лише у випадку отримання захисту іншої країни ЄС.

● **СМАЧНОГО!**

Кілька ідей для швидких сніданків

Фото із сайту publish.com.ua.

Не секрет, що багато хто вранці, поспішаючи на роботу, в кращому випадку лиш похапцем випиває філіжанку кави. Проте сучасні дієтологи навіть не намагаються спростувати давню мудрість: «Сніданок з'їж сам, обід розділи з другом, а вечерю віддай ворогові». Тож виручуть прості рецепти смаколиків, що стануть чудовим доповненням до кави або чаю

ЛАВАШ ІЗ СИРОМ У ЯЙЦІ

Інгредієнти: тонкий лаваш, сир твердий, яйце, сіль, спеції — за смаком, олія або масло для смаження.

Приготування. Лаваш порізати на поперечні смужки. Сир пократити скибочками. Яйця збити із сіллю і дрібкою улюблених спецій. Кожну скибочку сиру загорнути у стрічку лаваша, вмочити в яйце й обсмажити по 3–4 хвилини з обох боків. Сир всередині плавиться, а зовні виходить апетитний рум'яний омлет. Викласти готові рулетики на блюдо і подавати гарячими.

СИРНІ КЕКСИКИ

Інгредієнти: 2 яйця, 1 плавлений сирок, 70 г твердого сиру, 0,5 ч. л. солі, 1 ч. л. цукру, 1 ч. л. розпушувача для тіста, 5–6 ст. л. борошна, 4 ст. л. кефіру, кріп або інша зелень, спеції (за бажанням можна додати також шинку, гриби).

Приготування. Яйця збити з сіллю і цукром, потерти сир, добре перемішати. Влити кефір, всипати зелень, борошно з розпушувачем, вимішати. Тісто викласти у формочки для кексів, заповнюючи їх на 2/3, випікати в розігрітій духовці при 180 градусах приблизно 30 хвилин.

БУЛОЧКИ ІЗ СИРОМ, ЯЙЦЕМ І ШИНКОЮ

Інгредієнти: булочки — 4 шт., твердий сир — 200 г, шинка — 200 г, яйце — 4 шт., зелень — 2 гілочки.

Приготування. Аккуратно зрізати з булочок «шапочки», з нижньої частини вийняти м'якуш. Дрібно нарізати шинку, натерти твердий сир, вимити й дрібно посікти зелень. У мисці злегка збити яйця, додати шинку, сир і зелень. Наповнити булочки начинкою, накрити «шапочками» і поставити в розігріту до 180 °С духовку на 10 хвилин.

ГАРЯЧІ БУТЕРБРОДИ

Інгредієнти: 1 батон, 100 г кисломолочного сиру, 100 г твердого сиру, 100 г вареної ковбаси, 1 яйце, 2 зубчики часнику, 1 пучок кропу, сіль до смаку.

Приготування. Ковбасу і сир натерти на грубій тертці, змішати з кисломолочним сиrom, яйцем, подрібненими часником і зеленню, посолити. Батон нарізати скибочками і кожному намазати начинкою. Викласти бутерброди на деко і запікати 7 хвилин у розігрітій до 200 градусів духовці.

● **ФОТОФАКТ**

Арнольд Шварценеггеру подарували волинську вишиванку

Актор взяв до рук сорочку і відразу визначив, що вона — з льону

Василь КІТ

Американському актору та політику Арнольду Шварценеггеру подарували вишиванку луцького бренду Edelvika. Вишиту сорочку Арнольд вручив Влад Кабанець, уродженець Бучі, який саме працював з легендою голлівудського кіно в його новому серіалі, повідомив сайт Район. Культура.

Влад розповів, що виріб від волинського етно-

бренду обрав сам. Він поділився, що найдужче йому до вподоби білі вишиванки, і вирішив таку подарувати американському актору. Каже, що вишиванка від луцької «Едельвіки» здалася йому якісною і приємною на дотик і хоче придбати собі таку ж.

Арнольду Шварценеггеру, за словами Влада, сорочка волинського виробництва теж сподобалася. «Як мені пізніше повідомив його асистент, Арнольд її довго розглядав і вона йому «зайшла», — написав Влад Кабанець Оксани Антонюк. До речі, подарована Арнольду Шварценеггеру вишиванка, — з льону. Актор взяв її до рук і відразу ж сам про це схвально сказав. «Так що розуміється», — каже Влад Кабанець.

«Арнольд довго розглядав сорочку, і вона йому «зайшла», — написав Влад Кабанець.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Головний редактор і відповідальний за випуск — ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.

Зареєстрована 6 листопада 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у приймальню — (0332) 72-38-94, з питань реклами — (0332) 77-07-70, приватних оголошень — (0332) 72-39-32, розповсюдження — (0332) 72-38-94.
ТЗОВ «Газета «Волинь»

n/p UA83305299000026007000803281

КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 3 друковані аркуші
Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.
Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 979.

● **АРТФРОНТ**

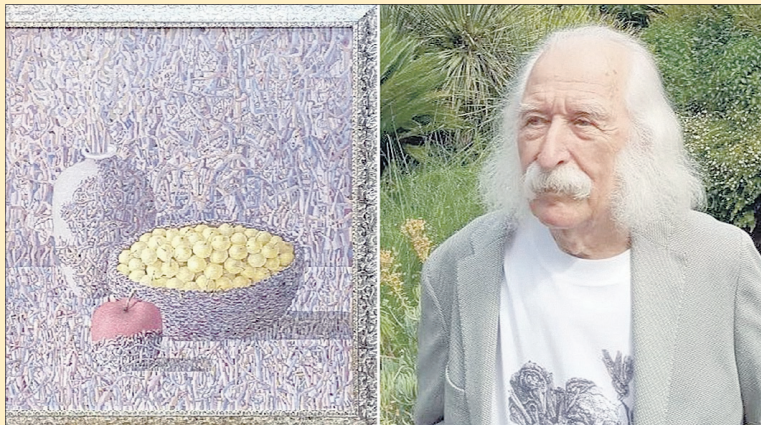
«Сад спокуси» — за 120 000 доларів!

Картину українського художника Івана Марчука продали на благодійному аукціоні за рекордну суму. І всі кошти віддадуть на ЗСУ

Лія ЛІС

Полотно «Сад спокуси» купили на торгах за 120 тисяч доларів. Картину та ще 26 творів мистецтва виставили на продаж, щоб підтримати Збройні сили, зазначили у Фонді «Повернись жи-

До сьогодні полотна українських митців при їх житті ще ніколи не продавали на аукціонах в Україні за такі суми.

Іван Марчук переконаний, що новий власник картини отримає насолоду від його твору.

вим». «До сьогодні полотна українських митців при їх житті ще ніколи не продавали на аукціонах в Україні за такі суми», — йдеться у повідомленні.

Сам Марчук висловив переконання, що новий власник картини «отримає насолоду від твору, а та-

кож задоволення від причетності до благородної місії підтримки нашої армії й країни у годину великого лиха, коли вирішується питання бути чи не бути українській культурі й українцям». Іван Марчук — український художник, який у радянські часи зазнавав утисків

з боку КДБ і довгий час не міг офіційно виставляти свої роботи. З 1989-го до 2001 року жив за кордоном. Він створив оригінальну техніку, яку назвав «пльонтанізм», — це величезна кількість мазків і ліній, які переплітаються, утворюючи об'ємне зображення.

● **А ВИ ЗНАЛИ?**

Ватикан присвятив Україні срібну монету

Її вартість становить 50 євро

Наталка ЧОВНИК

Весь прибуток від продажу скерують на допомогу нашій країні. Про це повідомив посол України у Ватикані Андрій Юраш. «Це не просто символ, це справжній жест на підтримку: на 100-й день вторгнення росії Ватиканський офіс філателії та нумізматики випустив спеціальну срібну монету,

присвячену нашій державі», — зазначив посол. Монету оформили художниці Орієтта Россі та Данієла Лонго. На реверсі зображено трьох людей, які тікають із міста, зруйнованого бомбами. Усе їхнє життя вмістилося у валізу, дитина тримає у руці м'яку іграшку. Угорі латиницею та кирилицею написано «Рах — Мир». На аверсі Данієла Лонго зображує голуба миру, внизу — герб Папи Франциска та частину молитви, яку він прочитав під час загальної аудієнції 16 березня 2022 року, сердечне

Фото із сайту maximum.fm.

«Ця монета – не просто символ, а справжній жест підтримки».

благання про милосердя для кожної людини, яка любить Христа та страждає через війну.

● **ЯК ДОСТУКАТИСЬ ДО ДИКТАТОРА?**

«Король футболу» бразилець Пеле звернувся до путіна

Він закликав зупинити війну в Україні

Петро ПАС

Лист до президента рф 81-річний Пеле виклав на своїй сторінці в Instagram, зазначивши, що війна в Україні не принесе нічого, крім болю, страху та мук. Це звернення до російського диктатора бразилець написав після перемоги збірної України у півфіналі відбіркового етапу до Чемпіонату світу-2022 над Шотландією. «Я хочу використати сьогоднішній матч

як можливість звернутися з проханням зупинити це вторгнення. Не існує аргументів, які могли б виправдати насильство. Цей конфлікт злий, аморальний, безпідставний і не приносить нічого, крім болю, страху, жаху та мук», — написав Пеле.

Зазначимо, що останнє він та путін зустрічалися у московії 2017 року під час Кубка Конфедерацій. Російський «цар» називав короля футболу одним із своїх улюблених гравців. «Коли ми бачилися в минулому і обмінювалися усмішками, які супроводжуються довгим рукоштованням, я ніколи не думав, що одного разу

Фото із сайту footballhd-news.com.

Пеле вважає, що не існує аргументів, які могли б виправдати насильство.

будемо так розділені, як сьогодні», — написав Пеле.

● **УВАГА, ВІКТОРИНА!**

А ліфт найчастіше їздить усе ж на перший поверх

Хоча, судячи з ваших відповідей, про це знає не так багато наших учасників

Грицько ГАРБУЗ

Тому перш за все нагадаю запитання, яке для багатьох виявилось доволі каверзним.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-7»

Якщо ви дізнаєтеся, на який поверх найчастіше їздить ліфт у 12-поверховому готелі «Лучеськ», додасте до цієї цифри 42, а потім помножите на 5, отримаєте травневий «заробіток» країни – творчого конкурента України, в яку торік їздив Грицько Гарбуз.

Назву якої країни ми заховали в гранатобузі?

На щастя, не для всіх, адже одразу 5 наших учасників вказали правильну відповідь – слово «Греція» (на «Євробаченні» ця країна цьогоріч отримала 215 балів, що й було зазначено у тому ж номері, в якому давали запитання про «заробіток». А Грицько Гарбуз у Греції, до речі, запам'ятав лише два слова: «Калімера» («Доброго ранку!») і «Каліспера» («Добрий вечір!»). – Авт.). Тому нам довелося проводити жеребкування, оскільки, за умовами, переможців має бути два. І допомогла нам у цій справі прима Волинського обласного академічного музично-драматичного театру імені Тараса Шевченка, народна артистка України Людмила Приходько, яка у вівторок мала особливий у році день на особливі слова. Іменини. З легкої руки пані Людмили по 100 гривень від імені Катерини Журавель із села Карасин Камінь-Каширського району Волині і Наталії Белої з міста Винники Львівської області ми перерахуємо на допомогу Збройним силам України.

Переможців туру назвали – час шукати нових інтелектуальних волонтерів.

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-11»

Намісник Бога на землі (не Папа Римський). Вдома – поліцейський, на роботі – помічник шефа, який інколи боїться одного із головних озброєнь... прибиральниці.

Що за предмет ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати до 19 червня (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: 0501354776 і 0672829775, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: «Гранатомет» (Галина Гармата)). Цей номер і братиме участь у щотижневому жеребкуванні при розігріш призових волонтерських 200 гривень (100 – від «Волині-нової» і 100 – від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Вам – «Калімера» чи «Каліспера»! А російським окупантам – смерть!